

Sygnatura akt II K 411/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Joanna Szajkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Włodzimierza Leonczuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30 VI i 4 VIII 2015 roku sprawy:

P. S.,

syna K. i T. z d. J.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 9 V 2014 roku w sprawie II K 338/14, za czyn z art. 178a § 4 k.k., popełniony 8 VIII 2013 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, gdzie orzeczono również zakaz prowadzenia pojazdów oraz świadczenie pieniężne;
 2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 26 XI 2014 roku w sprawie II K 1056/14, za: czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione pomiędzy 1 a 29 VI 2013 roku na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również obowiązek naprawienia szkody, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony pomiędzy 23 a 28 VI 2013 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono obowiązek naprawienia szkody, czyn z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 3 VII 2013 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, czyny z art. 276 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione 3 VII 2013 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 3 VII 2013 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
 3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 12 V 2015 roku w sprawie II K 186/15, za czyn z art. 278 § 3 w zw. z § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 21 V 2014 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
 4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 9 VI 2015 roku w sprawie II K 1787/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 10 V 2013 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony nie później niż 14 V 2013 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono również obowiązek naprawienia szkody.
- I. na podstawie art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k., łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu P. S. wyrokami opisanymi w punktach 1-2 i 4 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej wobec skazanego w punkcie I części dyspozytywnej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres od 3 do 5 VII 2013 roku, od 20 do 21 II 2014 roku i od 27 III do 7 VIII 2015 roku a także dzień 16 X 2014 roku;

III. na podstawie art. 572 k.p.k., umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku, opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku;

IV. na podstawie art. 576 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5, a także § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R. kwotę 144 złotych wraz z kwotą 33,12 złotych jako podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony skazanego z urzędu.

Sygnatura akt II K 411/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 9 V 2014 roku w sprawie II K 338/14, za czyn z art. 178a § 4 k.k., popełniony 8 VIII 2013 roku, skazano P. S. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów i świadczenie pieniężne.

(dowód: wyrok k. 101 akt sprawy II K 338/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 26 XI 2014 roku w sprawie II K 1056/14, P. S. za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione pomiędzy 1 a 29 VI 2013 roku wymierzono karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony pomiędzy 23 a 28 VI 2013 roku, wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody, za czyn z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 3 VII 2013 roku, wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 276 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione 3 VII 2013 roku, wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 3 VII 2013 roku, wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok k. 29-32 akt sprawy II K 1056/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

P. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 12 V 2015 roku w sprawie II K 186/15, za czyn z art. 278 § 3 w zw. z § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 21 V 2014 roku, został skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok k. 41 akt sprawy II K 186/15 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 9 VI 2015 roku w sprawie II K 1787/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 10 V 2013 roku, wymierzono P. S. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony nie później niż 14 V 2013 roku, karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono wobec niego obowiązek naprawienia szkody.

(dowód: wyrok k. 291-292 akt sprawy II K 1787/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze)

P. S. był wcześniej cztery razy karany za przestępstwa. W zakładzie karnym zachowuje się przeciętnie.

(dowód: dane o karalności k. 28-30,

opinia k. 41,

odpisy wyroków k. 18-22)

Ustalenia faktyczne w sprawie oparto na dowodach w postaci oryginałów i odpisów orzeczeń wydawanych przeciwko skazanemu, danych o jego karalności oraz opinii na jego temat z zakładu karnego. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Ich rzetelności nie kwestionowano w toku postępowania.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 II 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy. Wobec tego do orzekania w przedmiocie wyroku łącznego w stosunku do skazanego, co do którego wszystkie wyroki zapadły przed 1 VII 2015 roku, zastosowano przepisy obowiązujące przed tym dniem.

Wniosek skazanego w jego ostatecznej wersji ograniczał się do czterech wyroków w sprawach II K 338/14, II K 1056/14, II K 186/15 i II K 1787/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Pierwszy z nich – w sprawie II K 338/14 – został wydany 9 V 2014 roku. Wszystkie one dotyczyły czynów popełnionych w 2013 i 2014 roku. Wcześniejsze wyroki przeciwko P. S. zapadały do 2007 roku. Dotyczył ich wyrok łączny, wydany w sprawie II K 432/08 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Nie było więc potrzeby obejmowania ich rozważaniami w niniejszej sprawie.

Jak już wspomniano, najwcześniej z grupy orzeczeń, wyliczonych we wniosku skazanego, wydano wyrok w sprawie II K 338/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze – stało się to 9 V 2014 roku. Przed tym dniem popełniono czyny, których dotyczyły rozstrzygnięcia w sprawach II K 1056/14 i II K 1787/14 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Pozostawały one zatem w zbiegu, o którym mowa w art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed 1 VII 2015 roku.

We wszystkich przypadkach wymierzono mu kary pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 89 § 1 i 1a k.k. w brzmieniu sprzed 1 VII 2015 roku, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69; w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oznacza to, iż w odniesieniu do kar wymierzonych we wspomnianych trzech wyrokach zachodziły przesłanki do orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności. W razie ustalenia jej wysokości powyżej 2 lat pozbawienia wolności, musiałaby ona przyjąć postać bezwzględną, wobec brzmienia art. 69 § 1 k.k.

Czyn, którego dotyczył wyrok w sprawie II K 186/15 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, został popełniony już po 9 V 2014 roku, nie pozostawał zatem w zbiegu z występkami, o których była mowa wcześniej. Nie tworzył zbiegu z żadnym innym przestępstwem skazanego. Stąd nie zachodziły w stosunku do niego przesłanki do orzeczenia kary łącznej, co musiało skutkować umorzeniem postępowania w tym zakresie, zgodnie z art. 572 k.p.k.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał na uwadze podobieństwo przedmiotowe większości czynów skazanego, choć nie identyczność – skierowane były przeciwko mieniu, lecz także przeciw wiarygodności dokumentów. Czyn, którego dotyczył wyrok w sprawie II K 338/14, był zupełnie odmienny rodzajowo od pozostałych. Swoje występki skazany popełnił w okresie od maja do sierpnia 2013 roku, a więc w dość krótkim czasie. W warunkach izolacji P. S. zachowuje się poprawnie, choć nie wykazuje symptomów postępującej resocjalizacji. Był wcześniej karany za przestępstwa, odbywał kary pozbawienia wolności. Jest zatem osobą zdemoralizowaną, wymagającą stosunkowo długiego oddziaływania za pomocą surowych środków.

Karę łączną można było wobec skazanego orzec w granicach od roku i 10 miesięcy do 4 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na podobieństwo, lecz nie identyczność przedmiotową czynów P. S., jak również ocenę jego aktualnych postępów w resocjalizacji, karę łączną orzeczono z zastosowaniem zasady asperacji, tak samo bliskiej absorpcji, co kumulacji. Jej wysokość ustalono na 3 lata pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono okres od 3 do 5 VII 2013 roku, od 20 do 21 II 2014 roku, od 27 III do 7 VIII 2015 roku, jak również dzień 16 X 2014 roku.

Orzeczone wobec skazanego w wyrokach jednostkowych obowiązki naprawienia szkody nie podlegały łączeniu, co oznaczało, że podlegają osobnemu wykonaniu, zgodnie z art. 576 k.p.k.

Skazany aktualnie nie uzyskuje dochodów, jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym. Stąd zasadne było zwolnienie go, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sąd, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5, a także § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R. kwotę 144 złotych wraz z kwotą 33,12 złotych jako podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony skazanego z urzędu.